

quasi partes ambitu suo contineat, quot habet species; quodque adeo quoad Partem illam, quæ propria est uni Speciei, necessario opponatur speciei alteri. Sic v. gr. ponamus Facultates Intellectus adæquate dividi in Memoriam, Iudicium & Ingenium: Conceptus ille generalis, *Facultas Intellectus*, tres quasi habebit partes, & quoad illam, quæ propria est *Memoria*, opponetur reliquis duabus, Iudicio & Ingenio, ut adeo dicere liceat: Quædam *Facultas Intellectus* non est. Iudicium, quædam *Facultas Intellectus* non esse Ingenium; secus tamen se habet res in Oppositione Specierum, ubi quicquid significatur, alteri opponitur v. g. *Memoria*, quoad omnia, quæ hac *Idea* notantur, non est Iudicium.

§. XI. Hic tamen observa (1) quod *Genus ratione definitionis* nulli speciei opponatur bene tamen, quoad ea, quibus illa *Definitio* competit. (2) Quod *prior Oppositio* quando nempe *Genus* opponitur quoad partem Conceptus sui Speciei, sit *Principium Negationis Particularis*; *Posterior*, quando nempe *Species* opponitur Speciei, *Principium Negationis Universalis*. (3) Quod oppositio illa non semper sit *Immediata*, sed *Mediata* sæpe, id quod de omnibus Particularibus & insuper de Singularibus quoque valet Propositionibus, v. gr. Si dico: *Petrus non bona gaudet Memoria*, videtur nulla esse Oppositio inter Petrum & bonam Memoriam; quia tamen ad *Ideam* Petri tanquam Individui inter multos ipsi competentes Conceptus Quantitatis aliorumque Accidentium, hæc quoque *Idea*, quod ipsi *Memoria* sit labilis, numeranda venit, hac ipsa mediante subjectum hoc opponitur illi Prædicato.

§. XII. Quod attinet ad *Universalitatem & Particularitatem*, eorum Principium est certus respectus Subjecti & Prædicati. Scilicet si Subjectum se habet ad Prædicatum ut Conceptus Inferior ad Superiorem, tunc possunt universaliter de se invicem affirmari; sin vice versa, Conceptus superior est subiectum & Inferior Prædicatum, saltem Particularis Connexio procedit, sic
v. gr.